

רבי נחמן מברסלב

הרופא והתלמיד

ו בעת המחלקת על מוהרנ"ת ז"ל נתנו לו התחזקות שלא יפל בדעתו. וספרו לו איזה מעשה שהיה בעולם, שהיה רופא והיה לו תלמיד העוזר לו. וברבות הימים ההמון עם התחילו לעשות עסק ופרסום מהעוזר יותר מהרופא, עד שהוא נתפרסם בעולם ונתכבד יותר. ופעם אחת עשה המלך סעדה (פאל) וישבו כל אחד לפי כבודו וישב התלמיד העוזר קדם ואחר כך הרופא. ענה הרופא ואמר ולהעוזר הו ווייסט דאך יא דעם חלוק בין מיר בין דיר! אמה הרי בן יודע את החלוק ביני לבינך. ענה ואמר אליו, אל תפל בדעתך ואל יהיה לך חלישת הדעת, כי בן מנהג העולם שבכל דור ודור, תשעים ושמונה אחוז אינם יודעים מן האמת, והשני אחוז יודעים, וכן ענין מוהרנ"ת ז"ל. (כוכבי אור ספורים נפלאים עמוד רז).

לא שטה. אחר השלשה ימים ויקם מהרה מעל הארץ, ויאמר: "עת לעשות לה' הפרו תורתך", ויקח עט סופר בידו ויכתב בלי מרגוע לא אכל ולא שטה לא למד ולא התפלל רק כתב בעט סופר, ויחבר את הספר הנ"ל הנקרא ספר אלים, ואחר כך כשבאו כל התלמידים ויקח את הספר הנ"ל ויתן בידם. ועם הספר הזה נצח אותם (כי שם יש כל החכמות וראו חכמתו ואף על פי בן מאמין בן נראה לי) ונעשו כלם צדיקים גמורים. (כוכבי אור ספורים נפלאים עמוד רל).

מעשה ראשון מהמרש"א ז"ל

ה מהרש"א ז"ל היה רב באיזה קהלה והיה יושב ולומד עם הישיבה שלו כל היום בלוי. והיה אז רב דמדינה באותו [האיקלים] אזור שהיה המהרש"א ז"ל תחת ממשלה אותו הרב דמדינה, והיו מכתרים כל הרבנים של הקהלות ששייכים להרב דמדינה לבוא לפני הרב דמדינה לקבל פניו ולפול ממנו רשות, כנהוג בדורות שלפנינו. וכן היה, שבאו כל הרבנים כלם של כל הקהלות להרב דמדינה לקבל פניו. והרב המהרש"א ז"ל לא בא אליו רק היה יושב ולומד תמיה. ודן אותו הרב דמדינה לכף זכות ואמר, אולי מחמת שפרוד בגרסה על בן לא בא אל שלחן המלך. ונתישב הרב דמדינה ונסע אצלו אל המקום אשר היה חונה שם הרב הקדוש המהרש"א ז"ל, ובא אל העיר ויחדרו כל העיר לקראתו כנהוג, ובאו כלם לקבל פניו, והרב המהרש"א ז"ל לא אבה ללכת אליו. ודנו הרב דמדינה גם בן לכף זכות, ותלה גם זאת בבטול תורה שאינו רוצה לבטל מלמודו. ואמר הרב דמדינה אני אלף אליו ועמד הרב דמדינה והלך אל בית הכנסת שהיה יושב שם המהרש"א ז"ל עם תלמידיו, ובא אל

הספר אלים

ב מצא במגלת סתרים זה המעשה, מענין ספר אלים. והוא ספר יקר מאד שכתבו איש אלקים רבי יוסף קאנדיא ז"ל. בימיו נתקבצו חמש מאות תלמידים מפלגי תורה, והתחילו ללמד בספרי חקירה ובמורה נבוכים עד שנתפקרו וכפרו באלקים חיים ואמרו שהעולם וכו' ואין השגחת אלקים על העולם חס ושלום. ויבאו כל התלמידים הנ"ל להצדיק רבי יוסף קאנדיא ז"ל שגם הוא יסכים עמם על הדבר הרע הזה. והצדיק הנ"ל כשבשמע הדבר הזה אהותו פלצות. והתחילו להראות ראיות ולהתנבח עמו, ולא היה יכול להשיבם מדבר הזה. ויען ויאמר להם תנו לי איזה זמן ואשיב אתכם. ויתנו לו איזה זמן והלכו להם. והצדיק הנ"ל שלח אנרות לכל הרבנים הגדולים שיבאו אליו מהרה. ויבאו אליו. ויספר להם הדבר הנ"ל, ויתפללו כלם אל ה' ויצומו לילה ויום, וגם הצדיק הנ"ל נפל על פניו ארצה שלשה ימים ושלוש לילות לחם לא אכל ומים

הרבנות ותהיה בעל עגלה. וקבל על עצמו כד, ונעשה בעל עגלה: ודבר אלהינו יקום לעולם. (כוכבי אור ספורים נפלאים עמוד רלא).

מעשה שני מהמרש"א ז"ל

מעשה מפת רבנו ז"ל, שבא רבנו הקדוש לביתה והיתה חולה מאד. וישב רבנו בצער גדול ונרדם ובא אליו הבעל שם טוב ז"ל ואמר לו מה אתה כל כך בצער. אמר אליו הלא בתי כל כך חולה, אמר לו הבעל שם טוב, הלא מה שכתוב בתהלים פסוק "מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם" (פרוש מגדיל ישועות מלכו 'מאן מלכי רבנו'. ועושה חסד השם יתברך עושה חסד למשיחו למי שמשיח ומספר מהם "לדוד ולזרעו עד עולם", זהו רבנו ויוצאי תלציו שבאים מזרע דוד המלך עליו השלום) וספר אז רבנו ז"ל המעשה מהמרש"א לבתו אדיל והיה לה רפואה. (נראה לי המעשה שהובילו אותו לקבורה והיה שם באוסטרה טמאה וכו' שכל מי שהלך דרך שם המיר דתו, וכל מת וכו' ובעת שהוליכו המרש"א דרך שם וכו' ונבלעה הבית תפלה שלהם וכו' וסים אז "מגדיל" וכו'). והיא ספרה לכמה חולים והיה להם רפואה, וכן רבי נחמן מטולטשין ז"ל גם בן ספר והיה בן וכו': (אבני"ה ברזל נג).

מעשה שני מהמרש"א ז"ל. באוסטרה מקום המרש"א ז"ל היה טמאה להגויים, כשהיו היהודים צריכים לילך עם נפטר דרך המקום הזה (כי לא היה להם דרך אחרת) אז היו מצלצלים וכו', וכל מי שהלך דרך שם המיר דתו רחמנא לצלן. וצוה המרש"א ז"ל, שכאשר יהיה נפטר מהעולם וישאו דרך שם, וניחו עליו חבור המרש"א שעשה. ועשו בן. ושם התאספו כל הכומרים והתחילו לצלצל. והעמידו את מפתו, ויושב המרש"א ז"ל את עצמו והתחיל לדפדף את הדפים, והתחילה הטמאה עם האנשים להבלע בארץ, ונבלעו בלם בארץ. ועד היום יש סימן מזה שנבלעה בארץ. (כוכבי אור ספורים נפלאים עמוד רלד).

שבת שלום וגמר חתימה טובה

הבית הפנסת. והרב המהרש"א לא זו ממקומו ולא הפסיק מלמודו, ולא נתן לו שלום כלל. אף על פי בן דנו לכף זכות גם עכשו, ואמר אולי גם זה מחמת שאינו רוצה לפסק פומה מגרסה, בתוך כך בא בחור אחד יפה עינים לבית הפנסת, ומיד חרד המהרש"א לקראתו וקם מלפניו מלא קומתו וחלק לו כבוד, ודבר עמו הרבה מאד.

אז קצף הרב דמדינה מאד על המהרש"א ז"ל וכעס עליו מאד ובה אותו, ואמר, בתחלה כשלא באתם אלי למקומי דנתי אתכם לכף זכות. ותליתי בבטול תורה; אחר כך כשבאתי למקומכם ולא באתם אלי, דנתי אתכם גם בן לכף זכות, ותליתי גם בן בבטול תורה. אחר כך כשבאתי לבית הפנסת ולא נתתם לי שלום, דנתי גם בן לכף זכות, ותליתי גם בן בבטול תורה, שאין אתם רוצים להפסיק מן התורה כלל. עכשו אני רואה ששקר הוא, כי הלא את הבחור כבודתם ודברתם עמו הרבה באמצע הלמוד. וכעס עליו מאד. ואמר המרש"א לאות ולמופת שהבחור הזה בעוד שתי שעות יתרג, ולא רצה הרב להאמין ולקח את הבחור הנ"ל והלך עמו אחת הנה ואחת הנה, ודבר עמו הרבה הרבה לבל וניחנו להתעלם מן העין עד עבר השתי שעות להכחיש דברי המרש"א ז"ל. והיה מדי עברם בעיר וחלק והלך אצלם איזה אדון, והיה מושך בקנה שרפה (רוכה) לפי תמו לירות איזה עוף וכיוצא בדרבם, ויד את הבחור הנ"ל ונהרג אחר שתי שעות מיד בדברי המרש"א ז"ל, לא נפל דבר. ורץ הרב דמדינה הנ"ל ובא אל המהרש"א ז"ל ואמר לו המרש"א ז"ל שבסמוך יביאו הרוג לפה. בתוך כך שהיו מדברים נשמע מיד שהביאו איזה הרוג אל העיר.

אז נתבהל הרב דמדינה הנ"ל, ושאל להמרש"א מה זאת. אז ספר המרש"א וגלה לו כל הענין, היות שזה הבחור היה גלגול אחאב מלך ישראל ומחמת זה חלק לו כבוד כל כך. ומחמת שאחאב מלך ישראל נהרג היה מכרח זה הבחור להיות נהרג גם בן. ותכף שיצא לעולם זה הבחור אזי תכף נברא משחית אחד בשביל להרג את אותו הבחור הנ"ל והיה עומד במקום שהוא דהינו סמוך לעיר הזאת והיה מצפה עד שיגיע זמנו של זה הבחור הנ"ל שיהיה נהרג על ידו. ומחמת שאתם עכבתם אותו כנ"ל, עד שנהרג בכאן על ידי האדון הנ"ל, על ידי זה היו מכרחים לתן להמשחית הנ"ל איש אחר במקומו, וזה ההרוג שנהרג על ידו. על בן צריכים אתם לקבל תשובה, כי על ידכם נהרג זה ההרוג, כי אתם סבבתם זאת על ידי העכוב שעכבתם את הבחור פה כנ"ל. אז נפל הרב דמדינה לפני רגלי המרש"א ופנים אותו והתחנן לפניו שימחל לו. ובקש אותו שיתן לו תשובה. ואמר לו המרש"א, שתשובתך שתסלק מידך את כתר